មណ្ឌលសិក្សាធិការយូនីហ្វៃដ៍អូកឡិនដ៍ បង្ហាញថា

មគ្គុទ្ទេសក៍ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរួមសម្រាប់មាតាបិតាក្នុងនាមជាដៃគូ ថ្នាក់ទី2

មណ្ឌលសិក្សាធិការយូនីហ្វៃដ៍អូកឡិនដ៍ ជឿទៅលើសំណុំមួយនៃជំនឿស្នូលអំពីគ្រួសារដែលយើងបម្រើជូនជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

ជំនឿគោល #1 មាតាបិតាទាំងអស់មានក្តីស្រមៃសម្រាប់កូនរបស់ខ្លួន និងចង់ឲ្យពួកគេល្អ

ជំនឿគោល #2 ភាពជាដៃគូរជាមួយគ្រួសារគឺមានសារសំខាន់ចំពោះសមិទ្ធិផលនៃការសិក្សា

ជំនឿគោល #3 មាតាបិតាទាំងអស់អាចគាំទ្រការសិក្សារបស់កូនរបស់ពួកគេបាន

ជំនឿគោល #4 ការទទួលខុសត្រូវក្នុងការបង្កើតភាពជាដៃគូររវាងសាលា និងផ្ទះ ផ្អែកជាចំបងលើបុគ្គលិកសាលា ជាពិសេសថ្នាក់ដឹកនាំសាលា។

ពីព្រោះយើងប្រកាន់យកនូវជំនឿគោលលើការចូលរួមរបស់គ្រួសារ យើងបានបង្កើតសម្ភារ និងធនធានដើម្បីធានាថា គ្រួសារទាំងអស់យល់អំពី**ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូល** និងអាចគាំទ្រការសិក្សានៅក្នុងផ្ទះ។ ធនធានទាំងនេះរួមមាន កញ្ចប់នៃសៀវភៅសម្រាប់មុខវិជ្ជាគោលទាំងអស់ *(Common Core Backpack)* ដែលទាំងនោះគឺជាសកម្មភាពដែលមាតាបិតាអាចប្រើនៅផ្ទះ ដើម្បីពង្រឹងស្តង់ដារនៃមុខវិជ្ជាគោលទាំងនោះ។

តើអ្វីគឺស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូល?	ហេតុអ្វីត្រូវការមុខវិជ្ជាស្នូល
កាលពីមុន រដ្ឋនិមួយៗមានកម្រិតស្តង់ដារអប់រំរបស់ខ្លួន។ ចំណុចនេះបានបង្កឲ្យមានការ ភាន់ច្រលំ និងក្តីបារម្ភអំពីថាតើសិស្សរបស់យើងត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ចូល មហាវិទ្យាល័យ និងអាជីពការងារនៅក្នុងពេលបញ្ចប់ការសិក្សាពីវិទ្យាល័យ ឬអត់។ រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ាបានអនុម័តនូវស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលនៅក្នុងឆ្នាំ 2010។ ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរបស់រដ្ឋ (CCSS) គឺជាការរំពឹងទុកនៃការសិក្សាមួយនៅក្នុងសិល្បៈ ភាសាអង់គ្លេស និងគណិតវិទ្យា ដែលបានបង្កើតឡើងដើម្បីត្រៀមសិស្សថ្នាក់ទី12 (K-12) ឲ្យចូលរៀនមហាវិទ្យាល័យ និងជោគជ័យអាជីពការងារ។ CCSS បង្ហាញឲ្យដឹងអំពីអ្វីដែល ត្រូវបានរំពឹងពីសិស្ស នៅតាមកម្រិតនិមួយៗដោយឲ្យសិស្ស មាតាបិតា គ្រូបង្រៀន និង អ្នកគ្រប់គ្រងសាលា ស្ថិតនៅក្នុងទីតាំងតែមួយដូចគ្នា ខណៈពេលកំពុងធ្វើការឆ្ពោះទៅរកគោលដៅរួមគ្នា។	ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរបស់រដ្ឋគឺមានសារសំខាន់ពីព្រោះមុខវិជ្ជាទាំងនេះនឹង ជួយកុមារទាំងអស់ មិនថាពួកគេជានរណានោះទេ សុទ្ធតែរៀនជំនាញដូចគ្នាសម្រាប់ត្រៀមចូល មហាវិទ្យាល័យ និងអាជីពការងារ។ ពួកគេបង្កើតការរំពឹងទុកច្បាស់លាស់មួយសម្រាប់ អ្វីដែលកូនរបស់អ្នកគួរដឹង និងអាចធ្វើ នៅក្នុងផ្នែកសំខាន់ផ្សេងៗ៖ អក្ខរកម្ម (**ការអាន សរសេរ និយាយ** និង**ស្តាប់**លើគ្រប់ផ្នែកនៃមុខវិជ្ជា) និង**គណិតវិទ្យា**។ ប្រសិនអ្នកដឹងការរំពឹងទុកទាំងនោះគឺជាអ្វី ក្រោយមកអ្នកអាចជួយកូនរបស់អ្នករៀបចំខ្លួន ពីព្រោះលោកអ្នកគឺជាគ្រូដំបូងរបស់កូនលោកអ្នក។ សិស្សរបស់យើងគឺជាអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ អ្នកស្រាវជ្រាវ អ្នកគ្រប់គ្រង និងអ្នករចនាប្លង់ នាពេលអនាគត។ ពួកគេគឺជាអ្នកដោះស្រាយបញ្ហា និងសហការ។ មុខវិជ្ជាស្នូលត្រៀម ធ្វើឲ្យពួកគេប្រកួតប្រជែងជាមួយ មិនមែនត្រឹមតែមិត្តភ័ក្រជនជាតិ អាមេរិកកាំងនៅក្នុងរដ្ឋផ្សេងទៀតប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែជាមួយសិស្សដែលមកពីបណ្តាប្រទេសនានាលើពិភពលោក។

តើគ្រួសារអាចគាំទ្រជោគជ័យរបស់សាលាដោយរបៀបណា?

ភាពជាដៃគូរជាមួយគ្រួសារគឺមានសារសំខាន់សម្រាប់ជោគជ័យនៃការសិក្សា។ និយាយយ៉ាងសាមញ្ញ សាលាមិនអាចអប់រំសិស្សតែម្នាក់ឯងបានទេ។ តើគ្រួសារអាចធ្វើជាដៃគូរជាមួយ សាលាបានដោយរបៀបណា?

1. ដឹងពីអ្វីដែលកូនរបស់អ្នកគួររៀននៅថ្នាក់ទី 2
2. សួរគ្រូថាតើកូនរបស់អ្នកមានទទួលជំនាញដែលបានបង្រៀនហើយឬនៅ
3. សួរថាតើលោកអ្នកអាចគាំទ្រការសិក្សានៅផ្ទះដោយរបៀបណា។ សួររកសកម្មភាពពីកញ្ចប់នៃសៀវភៅសម្រាប់មុខវិជ្ជាគោលទាំងអស់ *(Common Core Backpack)* ដែលគឺជាសកម្មភាព ដែលមាតាបិតាប្រើនៅផ្ទះជាមួយកូន

ដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹងពីស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលទាំងនោះ។

4. អាន អាន អាន។ សូមឲ្យកូនរបស់លោកអ្នកអានជារៀងរាល់ថ្ងៃ និងសួរសំណួរទៅពួកគេ។ ក្រោយមកទៀត ឲ្យពួកគេទៅអានអត្ថបទដើម្បីឆ្លើយសំណួរ "តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា?
5. ត្រូវប្រាកដថា កូនរបស់លោកអ្នកគឺកំពុងអានសៀវភៅដែលមិនមែនជាប្រលោមលោកប្រឌិត ជាញឹកញាប់។

ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរួមសម្រាប់ថ្នាក់ទី 2

នេះគឺជាបំណិន **សិល្បៈភាសាអង់គ្លេស** សំខាន់មួយចំនួនដែលត្រូវយកមកបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់ទី 2។ សម្រាប់តារាងស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា សូមចូលទៅគេហទំព័រក្រសួងអប់រំរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា (http://www.cde.ca.gov/re/cc/).

មានសកម្មភាពពីកញ្ចប់នៃសៀវភៅសម្រាប់មុខវិជ្ជាគោល សម្រាប់ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលនិមួយដែលមានរៀបរាប់ក្នុងបញ្ជីខាងក្រោម:

ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរួម		ជាទូទៅ វាមានន័យថា កូនរបស់អ្នកអាច...
RL.2.1	សួរ និងឆ្លើយសំណួរដូចជា នរណា អ្វីខ្លះ កន្លែងណា ពេលណា មូលហេតុអ្វី និងដោយរបៀបណា ដើម្បីបញ្ជាក់ពីការយល់សេចក្តីលម្អិតសំខាន់នៅក្នុងអត្ថបទមួយ។	ប្រាប់អំពីនរណា អ្វីខ្លះ កន្លែងណា ពេលណា មូលហេតុអ្វី និងដោយរបៀបណាបន្ទាប់ពីបានអានរឿងចប់។
RL.2.2	និទានរឿង រួមទាំងល្បើក និងព្រេងបុរាណពីវប្បធម៌ចម្រុះ និងកំណត់ពី សារ មេរៀន ឬតម្លៃអប់រំរបស់រឿង។	និទានរឿងឡើងវិញ។
RL.2.3	ពណ៌នាពីវិធីដែលតួអង្គក្នុងរឿងមួយឆ្លើយតបទៅនឹងព្រឹត្តិការណ៍ និងបញ្ហាប្រឈមចម្បងៗ។	ប្រាប់ពីវិធីដែលតួអង្គក្នុងរឿងមួយឆ្លើយតបទៅនឹងផ្នែកទាំងឡាយនៅក្នុងរឿង។
RI.2.1	សួរ និងឆ្លើយសំណួរដូចជា នរណា អ្វីខ្លះ កន្លែងណា ពេលណា មូលហេតុអ្វី និងដោយរបៀបណា ដើម្បីបញ្ជាក់ពីការយល់សេចក្តីលម្អិតសំខាន់នៅក្នុងអត្ថបទមួយ។	ប្រាប់អំពី នរណា អ្វីខ្លះ កន្លែងណា ពេលណា មូលហេតុអ្វី និងដោយរបៀបណាបន្ទាប់ពីបានអានរឿងប្រលោមលោកមិនមែនប្រឌិត។
RI.2.2	កំណត់ពីប្រធានបទសំខាន់នៃអត្ថបទដែលមានច្រើនកថាខណ្ឌ ព្រមទាំងការផ្តោតសំខាន់ទៅលើកថាខណ្ឌជាក់លាក់នៅក្នុងអត្ថបទ។	ស្វែងរកគំនិតសំខាន់នៅក្នុងផ្នែកមួយនៃរឿងប្រលោមលោកមិនមែនប្រឌិត។
RL.2.4	ពណ៌នាអំពីពីលក្ខណៈដែលពាក្យ និងឃ្លា (ឧ. ឃ្លារណ្តំ ចំណាប់ចួន ចុងចួន និងឃ្លាសួន) មានការចួនរណ្តំ និងមានអត្ថន័យនៅក្នុងរឿង កំណាព្យ ឬចម្រៀង។	យល់ពីលក្ខណៈដែលពាក្យប្រើប្រាស់ក្នុងរឿងអាចមានសម្លេងដូចជាតន្ត្រី។
RL.2.5	ពណ៌នាពីរចនាសម្ព័ន្ធទូទៅនៃរឿង រួមទាំងវិធីនៃការចាប់ផ្តើមនៃសាច់រឿង និងសេចក្តីបញ្ចប់ដែលសន្និដ្ឋានពីសកម្មភាព។	ស្វែងរក និងយល់ពីចំណុចផ្តើម ពាក់កណ្តាល និងចុងបញ្ចប់នៃសាច់រឿង។
RL.2.6	ទទួលស្គាល់ពីភាពខុសគ្នានៃទស្សនៈរបស់តួអង្គ រួមទាំងការនិយាយជាសម្លេងខុសៗគ្នាសម្រាប់តួអង្គនីមួយៗនៅពេលដែលអានការសន្ទនាឮៗ។	ប្រាប់អំពីទស្សនៈនៃតួអង្គខុសៗគ្នា។
RL.2.7	<u>ប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលទទួលបានពីរូបភាព និងពាក្យនៅក្នុងអត្ថបទ</u> <u>បោះពុម្ព ឬឌីជីថល ដើម្បីបញ្ជាក់ការយល់អំពីតួអង្គ</u> <u>ទស្សនីយភាព ឬឈុតឆាក។</u>	ប្រើប្រាស់ពាក្យ និងរូបភាពដើម្បីជំនួយដល់ខ្ញុំក្នុងការប្រាប់អំពីតួអង្គ ទស្សនីយភាព និងឈុតឆាក។
RI.2.7	ពន្យល់ពីលក្ខណៈនៃរូបភាពជាក់លាក់ (ឧ. ដ្យាក្រាមបង្ហាញពីលក្ខណៈដំណើរការនៃម៉ាស៊ីន) ដែលរួមចំណែក និងបញ្ជាក់បន្ថែមលើអត្ថបទ។	ប្រើប្រាស់ដ្យាក្រាម និងរូបភាពដើម្បីជំនួយកូនរបស់អ្នកយល់ពីរឿងប្រលោមលោកមិនមែនប្រឌិត។
RI.2.8	ពណ៌នាពីវិធីដែលអ្នកនិពន្ធប្រើប្រាស់មូលហេតុដើម្បីគាំទ្រចំណុចជាក់លាក់ទាំងឡាយនៅក្នុងអត្ថបទ។	ស្វែងរកមូលហេតុដើម្បីគាំទ្រគំនិតសំខាន់នៅក្នុងរឿងប្រលោមលោកមិនមែនប្រឌិត។
RF.2.3	ចេះ និងប្រើប្រាស់ពាក្យសព្ទតាមកម្រិតថ្នាក់ និងបំណិនវែកញែកពាក្យនៅក្នុងការបកស្រាយពាក្យ។	អានពាក្យថ្នាក់ទីពីរ។

RF.2.4	អានបានយ៉ាងត្រឹមត្រូវ និងស្ទាត់ជំនាញគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីគាំទ្រដល់ការយល់ដឹង។ a. អានអត្ថបទតាមលំដាប់ថ្នាក់ដោយមានគោលបំណង និងការយល់ដឹង។ b. អានអត្ថបទតាមលំដាប់ថ្នាក់ដោយផ្ទាល់មាត់ មានអត្រា ត្រឹមត្រូវ និងសំនួនវោហារស័ព្ទអំពីអំណានបន្តបន្ទាប់គ្នា។ c. ប្រើបរិបទដើម្បីបញ្ជាក់អះអាង ឬស្វ័យកែតម្រូវការស្គាល់ការយល់ និងការអានពាក្យណាមួយឡើងវិញតាមការចាំបាច់។	អានដោយមានការបញ្ជាក់។ អានបានយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ អានម្តងទៀតដើម្បីយល់ អត្ថន័យពាក្យ។

ស្តង់ដារដែលមានភាពងាយស្រួលសម្រាប់មាតាបិតា ដែលដកស្រង់ពីលោក Jill និង Cathey Henry។ "I Can Standards." www.thecurricculumcorner.com. ថ្ងៃទី 3 ខែធ្នូ ឆ្នាំ 2012

ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរួមសម្រាប់ថ្នាក់ទី ២

ទាំងនេះគឺជាបំណិន **<u>គណិតវិទ្យា</u>** សំខាន់ៗដែលកំពុងត្រូវបានបង្រៀននៅថ្នាក់ទី 2 ។ សម្រាប់បញ្ជីទាំងស្រុងស្ដីពីស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរួមរបស់រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា សូមមើល វ៉ិបសាយរបស់ក្រសួងអប់រំរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា (http://www.cde.ca.gov/re/cc/)។

មានសកម្មភាពកញ្ចប់នៃសៀវភៅសម្រាប់មុខវិជ្ជាគោលសម្រាប់ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរួមនីមួយៗ ដូចមានរាយឈ្មោះនៅខាងក្រោម។

ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរួម		ជាទូទៅ វាមានន័យថា កូនរបស់អ្នកអាច...
2.OA.1	ប្រើប្រាស់វិធីបូក និងវិធីដកក្នុងរង្វង់ 100 ដើម្បីដោះស្រាយចំណោទមួយជំហាន និងពីរជំហានដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបូក ដក ការរួមបញ្ចូល ការដកចេញ និងការប្រៀបធៀប ដោយប្រើអញ្ញាតនៅក្នុងគ្រប់ទីតាំងទាំងអស់ ឧ. ដោយប្រើគំនូរ និងសមីការដែលមាននិមិត្តសញ្ញាសម្រាប់ចំនួនដែលមិនស្គាល់ ដើម្បីតំណាងឲ្យចំណោទ។ 1	ប្រើប្រាស់យុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីដោះស្រាយចំណោទវិធីបូក និងវិធីដក។
2.OA.2	បូក និងដកលេខក្នុងរង្វង់ 20 ដោយប្រើប្រាស់យុទ្ធសាស្ត្រក្នុងខួរក្បាលយ៉ាងស្ទាត់ជំនាញ។ នៅពេលបញ្ចប់ថ្នាក់ទី 2 សិស្សចាំពីការបូកចំនួនមួយតួលេខទាំងអស់ចំនួនពីរ។	ចងចាំយ៉ាងឆាប់រហ័សនូវចម្លើយត្រឹមត្រូវនៃវិធីបូក និងវិធីដក។
2.OA.3	កំណត់ថាតើវត្ថុមួយក្រុម (រហូតដល់ចំនួន 20) មានចំនួនសមាជិកសេស ឬចំនួនគូរដែរឬទេ ឧ. ដោយការដាក់វត្ថុជាគូរៗ ឬរាប់វត្ថុទាំងនោះម្ដង 2។ សរសេរសមីការមួយ ដើម្បីបញ្ជាក់ពីលេខគូរដែលជាផលបូកនៃចំនួនបន្ថែមពីរស្មើគ្នា។	ដាក់វត្ថុជាក្រុមដើម្បីប្រាប់ថាជាចំនួនសេស ឬគូរ។
2.OA.4	ប្រើប្រាស់វិធីបូកដើម្បីរកចំនួនសរុបនៃវត្ថុដែលបានរៀបនៅក្នុងលំដាប់ជួររាងចតុកោណដែលមានរហូតដល់ 5 ជួរដេក និង 5 ជួរឈរ។ សរសេរសមីការដើម្បីបញ្ជាក់ពីការសរុបផលបូកនៃចំនួនបន្ថែមស្មើគ្នា។	ប្រើប្រាស់វិធីបូកចំនួនដដែលៗដើម្បីយល់ពីវិធីគុណ។
2.NBT.2	រាប់ក្នុងរង្វង់ 1000។ រាប់រំលងម្ដង 5 ម្ដង 10 និងម្ដង 100។	រាប់ក្នុងរង្វង់ 1000។ រាប់រំលងម្ដង 1 ម្ដង 5 ម្ដង 10 និងម្ដង 100។
2.NBT.4	ប្រៀបធៀបចំនួនដែលមានបីតួលេខចំនួនពីរ ដោយផ្អែកលើអត្ថន័យនៃខ្ទង់រយ ខ្ទង់ដប់ និងខ្ទង់រាយ ដោយប្រើប្រាស់និមិត្តសញ្ញា >, =, និង < ដើម្បីកត់ត្រាលទ្ធផលនៃការប្រៀបធៀប។	ប្រៀបធៀបចំនួនដែលមានបីតួលេខ ដោយប្រើប្រាស់និមិត្តសញ្ញា <, =, និង > ។
2.NBT.5	បូក និងដកលេខក្នុងរង្វង់ 100 យ៉ាងស្ទាត់ជំនាញ ដោយប្រើប្រាស់យុទ្ធសាស្ត្រដែលមានមូលដ្ឋានលើតម្លៃខ្ទង់ លក្ខណ:នៃប្រមាណវិធី និង/ឬទំនាក់ទំនងរវាងវិធីបូក និងវិធីដក។	បូក និងដកចំនួនដែលមានបីតួលេខ។
2.NBT.8	ប្រើប្រាស់ខួរក្បាលបូកចំនួន 10 ឬ100 បន្ថែមពីលើចំនួនដែលគេផ្ដល់ឲ្យពី 100 ដល់ 900 និងប្រើខួរក្បាលដកចំនួន 10 ឬ 100 ពីចំនួនដែលគេផ្ដល់ឲ្យពី 100 ដល់ 900។	បូក និងដកចំនួនខ្ទង់ដប់ និងខ្ទង់រយនៅក្នុងខួរក្បាល។
2.MD.7	ប្រាប់ និងសរសេរម៉ោងពីនាឡិកាមានទ្រនិច និងនាឡិកាឌីជីថលរហូតដល់ប្រាំនាទីដែលនៅកៀកបំផុត ដោយប្រើប្រាស់ a.m. (ព្រឹក) និង p.m (ល្ងាច)។	ប្រាប់ម៉ោងរហូតដល់ 5 នាទី និងយល់ពី a.m. (ព្រឹក) និង p.m (ល្ងាច)។
2.MD.8	ដោះស្រាយចំណោទពាក់ព័ន្ធនឹង ក្រដាសប្រាក់ដុល្លារ កាក់ម្ភៃប្រាំសេន កាក់ដប់សេន កាក់ប្រាំសេន កាក់មួយសេន ដោយប្រើប្រាស់និមិត្តសញ្ញា $ និង ឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។ *ឧទាហរណ៍អ្នកមានកាក់ដប់សេនចំនួន 2 និងកាក់មួយសេនចំនួន 3 តើអ្នកមានទឹកប្រាក់សរុបប៉ុន្មានសេន?*	រាប់លុយដើម្បីជួយដល់ការដោះស្រាយចំណោទ។

2.G.1	ស្គាល់ និងគូររាងដែលមានលក្ខណៈជាក់លាក់ ដូចជា ប្រាប់ពីចំនួននៃមុំ ឬប្រាប់ពីចំនួនមុខស្មើៗគ្នា។ 5 កំណត់អត្តសញ្ញាណនៃ ត្រីកោណ ចតុកោណ បញ្ចកោណ ឆកោណ និងគូប។	ដាក់ឈ្មោះ និងគូសរាងផ្សេងៗ។
2.G.2	បែងចែកចតុកោណទៅជាការ៉េជួរដេក និងជួរឈរដែលមានទំហំប៉ុនគ្នា និងរាប់ចំនួនដើម្បីរកចំនួនសរុបនៃការ៉េទាំងនោះ។	រកផ្ទៃក្រលានៃចតុកោណ។

ស្តង់ដារដែលមានភាពងាយស្រួលសម្រាប់មាតាបិតា ដែលដកស្រង់ពីលោក Jill និង Cathey Henry។ "I Can Standards." www.thecurricculumcorner.com. ថ្ងៃទី 3 ខែធ្នូ ឆ្នាំ 2012